

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: TT-44Sa/2/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2023200016
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Kurucová
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:2023200016.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Viktóriou Kurucovou, v právnej veci žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. E. XXXX/X, F., proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, so sídlom ul. 29. augusta č. 8-10, Bratislava, o správnej žalobe v sociálnych veciach, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 05.12.2022 takto

rozhodol:

- I. Správny súd v Bratislave žalobu zamietla.
- II. Správny súd v Bratislave účastníkom konania nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I. Administratívne konanie

1. Rozhodnutím č. G. XXX XXX XXXX X zo dňa 04.03.2022 Sociálna poisťovňa – ústredie (ďalej len „správny orgán prvého stupňa“), vychádzajúc z ustanovenia § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) zamietla žiadosť žalobcu o invalidný dôchodok, pretože pred vznikom invalidity t. j. pred 27.04.2021 nezískal potrebný počet rokov obdobia dôchodkového poistenia na vznik invalidného dôchodku. Potrebnú počet rokov obdobia dôchodkového poistenia na vznik nároku na invalidný dôchodok poistenca vo veku nad 45 rokov je najmenej 15 rokov a zisťuje sa z obdobia pred vznikom invalidity. Pre posúdení nároku na dôchodok boli zhodnotené všetky preukázané obdobia dôchodkového poistenia. Obdobie dôchodkového poistenia je uvedené v osobnom liste, ktorý tvorí prílohu prvostupňového rozhodnutia a je jeho neoddeliteľnou súčasťou. Súčasťou odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia je aj odborný posudok o invalidite posudkového lekára sociálneho poistenia správneho orgánu prvého stupňa, ktorý tvorí časť Lekárskej správy zo dňa 08.12.2021.

2. Žalobca v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu uviedol, že dňa 31.10.2010 ukončil aktívnu činnosť príslušníka Policajného zboru SR a nežiadal o predčasný dôchodok, pretože nesplnil podmienku odpracovania 15 rokov v civilnom sektore. Požiadal však o priznanie čiastočného invalidného dôchodku z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu, pretože od roku 2010 mal implantovaný kardiostimulátor. Tvrdil, že čiastočný invalidný dôchodok mohol poberať už od roku 2010, pretože invalidita vznikla následkom choroby, o čom svedčí priložená dokumentácia. Na základe posudku lekára Sociálnej poisťovne, pobočky Trnava mu bola priznaná miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 45%.

3. Keďže správny orgán prvého stupňa nevyhovел odvolaniu žalobcu v celom rozsahu, postúpil ho na rozhodnutie žalovanej.

4. Generálny riaditeľ žalovanej rozhodnutím č. G. XXX XXX XXXX X zo dňa 05.12.2022 zmenil prvostupňové rozhodnutie tak, že podľa § 70 ods. 1 a § 72 ods. 1 písm. f) zákona o sociálnom poistení zamietol žiadosť žalobcu o invalidný dôchodok (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“). Na základe komplexného posúdenia zdravotného stavu v odvolacom konaní posudkovým lekárom sociálneho

poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie dňa 07.11.2022 posudkový lekár dospel k záveru, že celková miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u žalobcu je 45% od 16.12.2010 a 55% od 30.08.2016. Od 16.12.2010 je žalobca invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Z dôvodu zmeny v posudkovom závere posudkového lekára bol opätovne posúdený nárok žalobcu na invalidný dôchodok. Medicínsku podmienku nároku na invalidný dôchodok žalobca splnil. Ku dňu vzniku invalidity, k 16.12.2010, žalobca dosiahol 44 rokov veku. Podľa § 72 ods. 1 písm. f) zákona o sociálnom poistení počet rokov dôchodkového poistenia na vznik nároku na invalidný dôchodok poistenca vo veku nad 40 rokov do 45 rokov je najmenej 10 rokov. Pred vznikom invalidity žalobca získal 1491 dní obdobia dôchodkového poistenia, pričom boli zhodnotené všetky preukázané obdobia dôchodkového poistenia. Keďže žalobca získal ku dňu vzniku invalidity 4 roky a 31 dní obdobia dôchodkového poistenia, nespĺnil podmienku potrebného počtu rokov obdobia dôchodkového poistenia na vznik nároku na invalidný dôchodok. Rozhodnutím Ministerstva vnútra SR (ďalej len „ministerstvo“) č. p.: C./XXXX zo dňa 09.12.2010 bol žalobcovi priznaný od 01.11.2010 výsluhový dôchodok. Pre nárok na výsluhový dôchodok bolo žalobcovi zhodnotené obdobie – doba náhradnej vojenskej služby od 01.10.1985 do 28.02.1986, doba výkonu služby policajta od 01.03.1986 do 31.12.1999 a od 01.01.2000 do 31.10.2010 v celkovom rozsahu 25 rokov a 37 dní. Keďže žalobca získal obdobie výkonu služobného pomeru v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok a tento bol žalobcovi priznaný, nie je možné dobu služobného pomeru hodnotiť pre nárok na invalidný dôchodok. Na určenie sumy invalidného dôchodku nie je možné započítať dobu služby a hrubé zárobky, pretože vtedajšia Československá socialistická republika sa v roku 1990 zaviazala prijímať záväzky len pokiaľ ide o III. časť Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach (ďalej len ako „Dohovor č. 128“), týkajúcu sa starobného dôchodku. Keďže invalidný dôchodok je upravený v II. časti Dohovoru č. 128, do úvahy neprichádza aplikácia čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128. Žalovaná poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 9So/138/2014, ktorý sa týka danej otázky. Najvyšší súd SR podal na Ústavný súd SR dňa 29.11.2016 návrh na začatie konania o súlade ustanovení § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení s čl. 39 ods. 1 a čl. 55 ods. 1 Ústavy. Ústavný súd SR nálehom, sp. zn. PL. ÚS 16/2017 zo dňa 13.02.2019 návrhu nevyhovel. Následne Najvyšší súd SR dospel k záveru, že § 1 ods. 3 v spojení s § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení v znení účinnom v rozhodnom čase sa vzťahuje len na policajtov, ktorí dobu služby policajta nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok. Keďže žalobca získal dobu služby v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok, nemal na účel nároku na invalidný dôchodok podľa zákona o sociálnom poistení postavenie chránenej osoby podľa čl. 57 ods. 1 písm. a) Dohovoru č. 102 o minimálnej norme sociálneho zabezpečenia, zverejneného v Zbierke zákonov pod č. 461/1991 Zb., a teda nemá nárok ani na krátený invalidný dôchodok podľa čl. 57 ods. 2 a 4 tohto Dohovoru. Na doby, ktoré žalobca získal v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok, nie je možné prihliadať.

II. Správna žaloba

5. Správnu žalobou zo dňa 30.01.2023, doručenou Krajskému súdu v Trnave dňa 30.01.2023, žalobca žiadal preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

6. Namietal, že na základe lekárskeho posudku bol uznaný za invalidného vo výške 55%, pričom žalovaná túto skutočnosť neakceptuje a uvádza, že v civilnom sektore nemá žalobca odpracovaných 15 rokov. Uviedol, že 31.10.2010 ukončil aktívnu činnosť príslušníka Policajného zboru, kde odpracoval 25 rokov a jeden mesiac. V decembri 2010 mu bol implantovaný kardiostimulátor, ktorý má dodnes. Žalovaná nezohľadnila, že žalobca bol 25 rokov príslušníkom Policajného zboru. Z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR vyplýva, že súd má v prípadoch poberateľov pôvodných výsluhových príspevkov a príspevkov za službu iný právny názor než žalovaná.

III. Vyjadrenie žalovanej

7. Vo vyjadrení žalovanej k žalobe zo dňa 16.03.2023 žalovaná žiadala, aby súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Uviedla, že sa pridržiava skutkových a právnych dôvodov uvedených v napadnutom rozhodnutí a má za to, že napadnuté rozhodnutie je zákonné a vecne správne.

8. Žalovaná uviedla, že nesúhlasí s námietkami žalobcu a považuje ich za nedôvodné. Žalobca pred vznikom invalidity t. j. k 16.12.2010 dosiahol vek 40 rokov a pred vznikom invalidity získal 4 roky a 31 dní obdobia dôchodkového poistenia, čím nespĺnil podmienku potrebného počtu rokov obdobia dôchodkového poistenia na vznik nároku na invalidný dôchodok podľa § 72 ods. 1 písm. f) zákona o sociálnom poistení t. j. dosiahnutím najmenej desiatich rokov obdobia dôchodkového poistenia pred vznikom invalidity. Žalovaná v napadnutom rozhodnutí podrobne vysvetlila, k akého dôvodu nie je možné dobu služobného pomeru hodnotiť pre nárok na invalidný dôchodok. Žalobca v odvolacom konaní nepreukázal ďalšie obdobia dôchodkového poistenia. Pri posudzovaní nároku na invalidný dôchodok

musia byť kumulatívne splnené obe podmienky uvedené v § 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení. Článok z internetu, ktorý je prílohou žaloby, nie je relevantným dôkazom.

IV. Ďalšie vyjadrenia účastníkov konania

9. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanej (replike) zo dňa 26.04.2023 uviedol, že zo strany žalovanej neboli v konaní dodržiavané zákonné lehoty a vydanie napadnutého rozhodnutia sa dlhodobo predlžovalo. Túto skutočnosť žalovaná odôvodňovala pandémiou ochorenia COVID-19. Uviedol, že podľa stanoviska Najvyššieho súdu SR nie sú akceptované stanoviská žalovanej uvedené v článku, ktorý priložil k žalobe. Opätovne poukázal na to, že bol 25 rokov členom Policajného zboru SR, kde odvody do Sociálnej poisťovne museli ísť, pričom žalovaná uvedené neakceptuje. Žalobca je naďalej zamestnancom ministerstva ako civilný zamestnanec a odvody sú naďalej zasielané žalovanej.

10. Žalovaná sa napriek výzve k vyjadreniu žalobcu zo dňa 26.04.2023 nevyjadřila.

V. Konanie na správnom súde

11. Podľa ustanovenia § 493e SSP „Konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.“

12. Podľa ustanovenia § 199 písm. a) zák. č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.06.2023 (ďalej len „SSP“) „Sociálnymi vecami sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie Sociálnej poisťovne.“

13. Podľa ustanovenia § 199 ods. 2 SSP „V konaní podľa tejto hlavy správny súd zohľadňuje špecifické potreby vychádzajúce zo zdravotného stavu a sociálneho postavenia účastníka konania - fyzickej osoby a poskytuje jej poučenie o jej procesných právach a povinnostiach.“

14. Podľa ustanovenia § 199 ods. 3 SSP „Ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie v sociálnych veciach ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.“

15. Podľa § 202 ods. 2 SSP „Správnu žalobu fyzickej osoby správny súd posudzuje neformálne. Ak je žalobcom právnická osoba, správna žaloba musí obsahovať všetky náležitosti uvedené v odseku 1 a § 182 ods. 1.“

16. Podľa § 203 ods. 1 SSP „Rozsah správnej žaloby fyzickej osoby a jej dôvody možno zmeniť alebo doplniť až do rozhodnutia správneho súdu.“

17. Podľa § 203 ods. 2 SSP „Pri správnej žalobe fyzickej osoby nie je správny súd viazaný žalobnými bodmi.“

18. Správny súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“ alebo „súd“) ako vecne a miestne príslušný (§ 10 a § 13 ods. 3 SSP) po preskúmaní administratívneho spisu, napadnutého rozhodnutia a postupu žalovanej dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná a je potrebné ju podľa § 190 SSP v spojení s § 199 ods. 3 SSP zamietnuť. Správny súd rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania (§ 107 ods. 2 SSP), keďže žalobca uviedol, že súhlasí s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania, žalovaná nežiadala nariadenie pojednávania a súd neidentifikoval ani iný dôvod pre nariadenie pojednávania podľa § 107 ods. 1 SSP. Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli správneho súdu a na internetovej stránke správneho súdu v lehote viac ako 5 dní pred jeho vyhlásením a rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 09.12.2025 (§ 137 ods. 4 SSP).

VI. Aplikovaná právna úprava

19. Podľa ustanovenia § 60 ods. 2 zákona o sociálnom poistení v znení účinnom v rozhodnom čase „Obdobie dôchodkového poistenia je aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby, ak toto obdobie policajt a profesionálny vojak nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.“

20. Podľa ustanovenia § 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení v znení účinnom v rozhodnom čase „Poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.“

21. Podľa ustanovenia § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení v znení účinnom v rozhodnom čase „Poistenec je invalidný, ak pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.“

22. Podľa ustanovenia § 72 ods. 1 písm. f) zákona o sociálnom poistení v znení účinnom v rozhodnom čase „Počet rokov dôchodkového poistenia na vznik nároku na invalidný dôchodok poistenca vo veku nad 40 rokov do 45 rokov je najmenej 10 rokov.“

23. Podľa § 72 ods. 2 zákona o sociálnom poistení „Počet rokov dôchodkového poistenia na vznik nároku na invalidný dôchodok sa zisťuje z obdobia pred vznikom invalidity.“

24. Podľa § 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení v znení účinnom v rozhodnom čase „Za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a

vojaka prípravnej služby získané do 31. decembra 2003, ak toto obdobie policajt, profesionálny vojak a vojak prípravnej služby nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.“

25. Podľa čl. 39 ods. 1 Ústavy SR „Občania majú právo na primerané hmotné zabezpečenie v starobe a pri nespôsobilosti na prácu, ako aj pri strate žiteľa.“

26. Podľa Oznámenia Federálneho ministerstva zahraničných vecí, zverejneného v Zbierke zákonov pod č. 416/1991 Zb. „Federálne ministerstvo zahraničných vecí oznamuje, že 29. júna 1967 bol na 51. zasadaní generálnej konferencie Medzinárodnej organizácie práce prijatý Dohovor o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach (č. 128). Ratifikáciu Dohovoru Československou socialistickou republikou zapísal 11. januára 1990 generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce s tým, že Československá socialistická republika prijíma záväzky, len pokiaľ ide o časť III. Podľa svojho článku 48 odseku 3 Dohovor nadobudol pre Českú a Slovenskú Federatívnu Republiku platnosť 11. januárom 1991. Podľa § 22a ods. 2 zákona č. 369/1990 Zb.“

VII. Právne posúdenie vecí správnym súdom

27. Správny súd uvádza, že s odkazom na zákon č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o správnych súdoch“) bol zriadený aj Správny súd v Bratislave. Podľa § 3 ods. 1 zákona o správnych súdoch správne súdy začali svoju činnosť 01.06.2023. V zmysle § 3 ods. 3 písm. b) zákona o správnych súdoch prešla právomoc z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave. Predmetná právna vec tak prešla na Správny súd v Bratislave a bola pridelená náhodným výberom do samosudcovského oddelenia 15Sa a následne v dôsledku personálnej zmeny obsadenia súdu sudcami bola dňa 21.05.2024 náhodným výberom pridelená do samosudcovského oddelenia 19Sa.

28. Správny súd v prvom rade posudzoval, či boli splnené podmienky konania a dospel k záveru, že žaloba bola podaná včas (§ 181 ods. 1 SSP), oprávnenou osobou (§ 171 ods. 1 SSP) a je prípustná (najmä § 6 a 7 SSP).

29. Súd napadnuté rozhodnutie preskúmal v medziach žalobných bodov, berúc do úvahy aj neviazanosť súdu žalobnými bodmi (§ 203 ods. 2 SSP), vrátane konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, pričom vychádzal zo skutkového a právneho stavu, ktorý tu bol v čase právoplatnosti rozhodnutia žalovanej (§ 119 a § 135 ods. 1 v spojení s ustanovením § 493e SSP). Pri zisťovaní skutkového stavu správny súd vychádzal zo žalovanou predloženého administratívneho spisu.

30. Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovanej, ktorým žalovaná zmenila prvostupňové rozhodnutie tak, že podľa § 70 ods. 1 a § 72 ods. 1 písm. f) zákona o sociálnom poistení zamietla žiadosť žalobcu o invalidný dôchodok. Žiadosť žalobcu o priznanie nároku na invalidný dôchodok bola zamietnutá, pretože žalobca ku dňu vzniku invalidity nespĺnil podmienku potrebného počtu rokov obdobia dôchodkového poistenia na vznik nároku na invalidný dôchodok.

31. Medzi účastníkmi konania bolo sporné, či v prípade, že žalobca získal dobu služby v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok a táto doba mu bola pre výpočet výsluhového dôchodku zhodnotená, mali byť zohľadnené na účel vzniku nároku na invalidný dôchodok podľa zákona o sociálnom poistení aj doby zhodnotených pre nárok na výsluhový dôchodok.

32. Z administratívneho spisu vyplýva, že žalobca žiadosťou spísanou dňa 08.12.2021 požiadal o priznanie nároku na invalidný dôchodok a na základe tejto žiadosti správny orgán prvého stupňa a žalovaná skúmali splnenie podmienok pre priznanie tohto nároku. Z odborného lekárskeho posudku zo dňa 07.11.2022, vyhotoveného posudkovým lekárom žalovanej, vyplýva, že žalobca je od 16.12.2010 invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, pričom miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je 45% a od 30.08.2016 je miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u žalobcu 55%. V konaní nebolo sporné, že žalobca má mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, a to 45% od 16.12.2010 a 55% od 30.08.2016, ako bolo ustálené v odvolacom konaní.

33. Žalobca namietal, že mu pre obdobie dôchodkového poistenia nebola zohľadnená doba trvania služobného pomeru, a to výkon náhradnej vojenskej služby v období od 01.10.1985 do 28.02.1986 a doba výkonu služby policajta od 01.03.1986 do 31.10.2010. V konaní nebolo sporným, že nespĺnenie podmienky potrebného počtu rokov dôchodkového poistenia spočívalo v nezohľadnení tých období, ktoré boli zohľadnené pri priznaní výsluhového dôchodku. Z administratívneho spisu je zrejmé, že rozhodnutím ministerstva, č. p.: C./XXXX zo dňa 09.12.2010 bol žalobcovi priznaný podľa § 38, § 39, § 58 a § 60 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej len „zákon č. 328/2002 Z. z.“) výsluhový

dôchodok od 01.11.2010 v sume 868,32 EUR mesačne a súčasne mu bol podľa § 68 ods. 2 písm. a) zákona č. 328/2002 Z. z. zvýšený o 2,3% na sumu 88,30 EUR mesačne. Pre výpočet výsluhového dôchodku bola žalobcovi podľa § 58 zákona č. 328/2002 Z. z. zhodnotená doba trvania služobného pomeru 25 rokov a 37 dní (podľa rozpisu doby trvania služobného pomeru, ktorý je prílohou rozhodnutia o výsluhovom dôchodku).

34. Podľa ustanovenia § 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby získané do 31.12.2003, ak toto obdobie policajta, profesionálny vojak a vojak prípravnej služby nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu. Z uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že podstatné pre posúdenie, či dobu služby profesionálneho vojaka možno zohľadniť aj pri výpočte sumy invalidného dôchodku, je skutočnosť, že policajt nezískal obdobie výkonu služby v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z. z. a nebol mu priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z. z. Žalobca však získal obdobie výkonu služby v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok a uvedené obdobie mu aj bolo zohľadnené na účel výpočtu výsluhového dôchodku. Tú istú dobu poistenia nemožno zhodnotiť dvakrát pre dve dôchodkové dávky poskytované z oddelených systémov sociálneho zabezpečenia. Vzhľadom na to, že žalobcovi bol priznaný výsluhový dôchodok, na nárok ktorého mu bola zhodnotená doba základnej vojenskej služby a doba trvania výkonu služby, nie je možné v súlade s § 255 ods. 5 a § 60 ods. 2 zákona o sociálnom poistení pre nárok na invalidný dôchodok zohľadniť doby už zhodnotené pre nárok na výsluhový dôchodok. Bez započítania týchto dôb získal žalobca pred vznikom invalidity (pred 16.12.2010) iba 4 roky a 31 dní (t. j. 1491 dní) obdobia dôchodkového poistenia, teda nebola splnená podmienka minimálneho počtu 10 rokov dôchodkového poistenia na vznik nároku na invalidný dôchodok poistenca vo veku nad 40 rokov do 45 rokov podľa § 72 ods. 1 písm. f) zákona o sociálnom poistení.

35. Správny súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR, sp. zn. 7Ssk/173/2022 zo dňa 13.10.2023, v ktorom kasačný súd konštatoval: „Zákon o sociálnom poistení a zákon č. 328/2002 Z. z. upravujú dva samostatné vedľa seba stojace sociálne systémy, ktoré poskytujú zabezpečenie v starobe, pri nespôsobilosti na prácu, ako aj pri strate živeľa pre iný okruh osôb a za iných podmienok ustanovených týmito zákonmi upravujúcimi jednotlivé systémy. Nie sú teda vo vzťahu lex generalis a lex specialis. Posudzovanie nároku na vznik invalidného dôchodku sa systémovo posudzuje podľa právnej úpravy, t. j. iného systému, ako je sociálne zabezpečenie policajtov a vojakov vrátane potrebnej doby zamestnania ako jednej z podmienok pre vznik nároku naň. Ústavný súd sa v rozhodnutí pod sp. zn. PL. ÚS 16/2017 zaoberal súladom § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z. (ktoré sa aplikuje aj na prejednávany prípad), pričom bolo ústavným súdom konštatované, že tieto ustanovenia nie sú v rozpore s článkom 39 ods. 1 a článkom 55 ods. 1 ústavy. Ústavný súd sa nestotožnil s argumentáciou, v zmysle ktorej ústavná nekonformita napadnutej právnej úpravy spočíva v tom, že nezohľadňuje doby služby policajtov a profesionálnych vojakov (hodnotenú v osobitnom systéme sociálneho zabezpečenia formou zhodnotenia doby služby) ako obdobia dôchodkového poistenia aspoň na vznik nároku na invalidný dôchodok podľa zákona č. 461/2003 Z. z. Možnosť vzniku nároku na invalidný dôchodok zo systému všeobecného sociálneho poistenia osobám, ktoré boli účastníkmi systému sociálneho zabezpečenia policajtov a vojakov, môže nastať až po tom, ako ukončili svoj služobný pomer, bol im priznaný výsluhový dôchodok a ďalej sa rozhodli pracovať ako zamestnanci participujúc obligatórne na sociálnom poistení podľa zákona o sociálnom poistení. Podľa ústavného súdu by riešenie, ktoré bez ďalšieho favorizuje určitú skupinu subjektov z iného systému sociálneho zabezpečenia, bolo vo vzťahu k ostatným účastníkom systému sociálneho poistenia nesystémové a nespravodlivé. Ústavný súd akceptoval, že pre osoby prichádzajúce z iného systému, ale teraz zúčastnených vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia, sú parametre nastaveného modelu dôb zamestnania náročné na splnenie, je však prvorado vecou zákonodarcu, ako sa s týmto problémom vyrovná. Podľa čl. 39 ods. 1 ústavy majú občania právo na primerané hmotné zabezpečenie okrem iného aj pri nespôsobilosti na prácu. Ako vyplýva ďalej z čl. 39 ústavy, podrobnosti o tomto práve ustanoví zákon a podľa čl. 51 ods. 1 ústavy sa tohto práva možno domáhať len v medziach zákonov, ktoré ho vykonávajú. Pri hospodárskych, sociálnych a kultúrnych právach, kam spadá aj právo podľa čl. 39 ústavy, ich podoba a obsah v podstatnej miere závisí aj od ekonomických a hospodárskych možností štátu a zákonodarcovi je ponechaný široký priestor pre úvahu (porov. napríklad nález ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 11/08).“

36. V prípade žalobcu nie je možné dobu trvania služobného pomeru, ktorá bola zohľadnená pre účel výpočtu výsluhového dôchodku, zohľadniť na účel splnenia podmienok pre priznanie nároku na invalidný dôchodok zo všeobecného systému sociálneho poistenia ani s prihliadnutím na Dohovor č. 128, keďže

Československá socialistická republika prijala záväzky len týkajúce sa časti III., ktorá upravuje starobné dôchodky. Invalidný dôchodok upravuje časť II. Dohovoru č. 128, pričom v sťažovateľovom prípade nebolo možné aplikovať ani spoločné ustanovenia - časť VI., ktoré v článku 33 upravujú možnosť krátenia alebo zastavenia dávok. Obdobný názor uviedol aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí, sp. zn. 10Sk/7/2017 zo dňa 22.05.2019: „Na určenie nároku na invalidný dôchodok nie je možné započítať dobu výkonu služby, pretože vtedajšia Československá socialistická republika sa v roku 1991 zaviazala prijímať záväzky len pokiaľ ide o časť III. Dohovoru týkajúcu sa starobného dôchodku. Pretože invalidný dôchodok je uvedený v II. časti Dohovoru č. 128, do úvahy neprichádza ani aplikácia článku 33 ods. 2 uvedeného Dohovoru v časti VI. Spoločné ustanovenia na invalidný dôchodok“. Najvyšší súd SR konštatoval, že na nárok na invalidný dôchodok bolo možné hodnotiť len obdobie dôchodkového poistenia získané vo všeobecnom systéme dôchodkového poistenia.

37. Pokiaľ žalobca k žalobe priloženým článkom poukazyval na to, že Najvyšší súd SR má v prípadoch pôvodných výsluhových príspevkov a príspevkov za službu iný právny názor, než žalovaná, čo sa týka zhodnotenia doby služby v rámci celkovej doby poistenia vo všeobecnom systéme, správny súd poukazuje na to, že žalobca nie je ani nebol poberateľom výsluhového príspevku alebo príspevku za službu, ale výsluhového dôchodku.

38. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a postupu žalovanej a správneho orgánu prvého stupňa, ktorý jeho vydaniu predchádzal, správny súd dospel k záveru, že žalovaná si zadovážila dostatok podkladov pre vydanie napadnutého rozhodnutia, zistila vo veci dostatočne skutočný stav veci, napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom a obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Správny súd zároveň konštatuje, že žiadna zo žalobných námietok nebola dôvodná, pričom ani sám nezistil dôvody nezákonnosti žalobou napadnutého rozhodnutia, a preto žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP v spojení s § 199 ods. 3 SSP zamietol. Žalovaná v preskúmanom rozhodnutí správne argumentovala a aplikovala príslušné ustanovenia zákona o sociálnom poistení a vyvodila aj správny záver o nemožnosti aplikácie čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 s poukazom na nález Ústavného súdu SR, sp. zn. PL. ÚS 16/2017.

39. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 175 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP (a contrario) a § 168 SSP. Žalobca v konaní nemal úspech, a preto mu súd nárok na náhradu trov konania pred správnym súdom nepriznal. Vo vzťahu k žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná, správny súd nezistil osobitné dôvody, pre ktoré by bolo spravodlivé požadovať od žalobcu, aby nahradil žalovanej dôvodne vynaložené trovy konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť.

Kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia tohto rozhodnutia a podáva sa na Správnom súde v Bratislave v počte vyhotovení, zodpovedajúcom počtu účastníkov konania (§ 443 ods. 1 SSP).

Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

Lehota na podanie kasačnej sťažnosti je zachovaná, ak počas nej bola kasačná sťažnosť podaná na kasačnom súde (§ 444 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania (ktorému správne súdu je určená, kto ju robí, ktorej veci sa týka a čo ňou sleduje, podpis) uviesť a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“), d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu, c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie, e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd, f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,

i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Kasačná sťažnosť nie je prípustná, a) ak sa opiera o iné dôvody, ako sú uvedené v § 440, b) ak sa opiera o dôvody, ktoré sťažovateľ neuplatnil v konaní pred správnym súdom, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie, hoci tak urobiť mohol, c) ak smeruje len proti dôvodom rozhodnutia správneho súdu (§ 439 ods. 3 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d), ak je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 SSP).